

REDAKCIJAS SLEJA

Laiks. Varam zūdīties par tā trūkumu, bet tas vienlīdz skries vēja spārnēm. Patiesi - ikdienas darbos, mācībās un pasākumos teju paskrējis jau pirmais mācību gada semestris. Paspēts gan piedalīties konkursos, olimpiādēs un sacensībās, gan noorganizēt pasākumus, gan, protams, ražīgi mācīties.

Patriotiskās noskaņās, ar tradicionālo lāpu gājieni, kuru papildināja sadziedāšanās, svētku koncertu, kura vadmotīvs šogad bija „Ieausts Latvijā”, un ikdienā tuvu sirdij piespraustu sarkanbaltsarkano lentīti, aizvadīts novembris - mūsu valsts svētku mēnesis.

Kad dzimst leģendas

4.decembrī programmas „Latvijas skolas soma” ietvaros ikvienam ģimnāzistam bija iespēja apmeklēt kino- teātri „Vidzeme” un noskatīties jaunāko latviešu filmu „Tīklā. TTT leģendas dzimšana”.

Filma ir stāsts par padomju laiku, kurā veidojās leģendārā TTT komanda un cik sarežģīti apstākļi bija cilvēkiem. Parādīts, ka Latvijā ik gadu iebrauca tūkstošiem cilvēku no citām PSRS republikām, latviešu ģimenes dzīvoja pagrabos vai ļoti šauros dzīvokļos, un čekas mašīna visu laiku kādam sekoja. Arī galvenā varone Dzidra tiek kontrolēta gan sportā, gan ģimenē, un viņas dzīve pamazām kļūst kā slazds, no kura nevar izkļūt. Tomēr mērķis bija viens – satikt emigrācijā mītošo brāli. Pēc filmas noskatīšanās uzrunājām skatītājus:

Alise Rimša (9.a) atzina: „Man filma „Tīklā. TTT leģendas dzimšana.” ļoti patika, jo uzzināju, kādi notikumi notika padomju laikos. Saprātu, ka cilvēki nevarēja brīvi ceļot ārpus Latvijas,

Ar vērienu un „Lielā Kristapa” cienīgu sniegumu atzīmēts Īsfilmu festivāls, Karjeras dienā papildinātas vidusskolēnu zināšanas un apspriesti individuālie nākotnes plāni.

Gaisā jau virmo mandarīnu, piparkūku un skuju smarža, logos mirdz lampiņas un sveces un no debesu velvēm lēni lejup virpuļo sniegpārslas un pārklāj zemi ar baltu dūnu segu. Atlikuši vēl pēdējie semestra metri, vēl nedaudz un varēsim doties svētku pasākumu ieskandinātajās brīvdienās. Tomēr ikdienas steigā, kad bieži neatliek laika sev un tuvākajiem, es aicinu apstāties un padomāt. Padomāt par to, kas mums ir dots un kā mēs varam to izmantot savā labā, pārdomāt paveikto un vēl paveicamo, ielūkoties sevī un izvērtēt savas spējas, vienkārši apsēsties un vēltīt laiku sarunām ar ģimeni un draugiem, jo viens mirklis aizslīd mūžības straumē tikpat ātri kā uz delnas izkūst sniegs.

Lai šajā svētku laikā mēs rodam spēku apstāties un ieklausīties sevī un citos!

Foto no personīgā arhīva
Elīza Kurcalte (10.a)

izņemot sportistus. Visvairāk palika atmiņā brīdis, kad Dzidra satika Skaidrīti līdzā ar nepieņemamu viņas dāvanu. Visinteresantākais tēls likās Sarmīte, jo viņa bija Dzidras fane un beigās tika spēlēt ar viņu vienā komandā.”

Vanessa Neimane (9.a) pastāstīja: „Pārsteidzošs jaunums bija tas, cik ļoti bija jāievēro „tā laika” noteikumi, it īpaši ārņemju jautājumos. Filma bija ļoti lieliska. Labprāt vēlētos redzēt filmai turpinājumu.”

Patrīcija Madžule (9.b) uzskatīja: „Filma „Tīklā. TTT leģendas dzimšana” noteikti ir viena no labākajiem jaunražojumiem, kas jāredz ikkatram. Skatoties filmu, man nevienā brīdī nepalika garlaicīgi, jo sižets bija intriģējošs. Tas vēsta par nepadošanos, par cīņu, par brīvību un sapņu sasniegšanu. Šīs ir lietas, ko mēs, jaunieši, kā Latvijas nākotne, varam mācīties: pastāvēt par savu viedokli, jo to mums neviens nevar atņemt, taču maldināt un kritizēt gan, tāpēc ir svarīgi zināt savus mērķus un vērtības.”

Sibilla Jankauska (9.a)

ĪSZIŅAS

- 11.novembris – atzīmējot šo dienu, ģimnāzisti kuplā pulkā dodas Lāčplēša dienas lāpu gājienā.
- 12.novembrī aizvadīts skolas Latvijas Republikas 107.gadadienai veltītais svētku koncerts „Ieausts Latvijā”.
- 20.novembris – ikgadējais ģimnāzijas Īsfilmu festivāls. Stāsts nav tikai par filmām, bet arī par kopīgu, smagu darbu.
- Sākas aktīvais olimpiāžu laiks. Lai veiksmē visiem dalībniekiem.
- 27.novembrī Karjeras dienā iespēja ielūkoties augstskolu pasaulē.
- 28.novembrī notika Madonas novada jaunatnes lietu gada balvas „Sudraba Gailis 2025” apbalvošanas ceremonija. Balvu „Gada izaugums” saņēma Juris Ceļapītērs (12.b).
- 1.decembris – pirmās Adventa sveces iedegšana, sākas Ziemassvētku gaidīšanas laiks.
- 4.decembrī iespēja noskatīties jauno latviešu spēlfilmu „Tīklā. TTT leģendas dzimšana”.
- 6.decembrī ģimnāzijas skolēnu mācību uzņēmumi piedalās SMU ziemas pasākumā „Cits Bazārs” Rīgā. Balvu „Uz zināšanām balstīta SMU prece vai pakalpojums” izcīnīja mūsu skolas SMU „CreamOn”.
- 8.decembris – skolēnu padomes eglīte.
- Ziemassvētku gaidīšanas laikā skolā darbojas Ziemassvētku pasts un foto stūrītis.
- 17.decembrī klāt četrus mēnešus gaidītākais pasākums – Ziemassvētku uzvedums un balle.
- Klāt ziemas brīvlaiks.

Viviāna Ribakova-Roledere (12.a)

Ar mīlestību, ne naidu

„Vēlos, lai mani atceras kā sirsniņu, mīļu un parastu, foršu puisī ar smaīdu sejā,” tā par sevi intervijā saka hiphopa mākslinieks un producers, kā arī Madonas Valsts ģimnāzijas absolvents **Helvijs Finkis**.

Helvijs tiek plaši atpazīts ne vien hiphopa auditorijā, bet arī plašākā kultūras

telpā. 2024.gadā mūziķis saņēma Latvijas mūzikas ierakstu gada balvu Zelta mikrofons par savu un dziedātājas Patrīšas populārāko dziesmu „Raķešu zinātne”. Šajā gadā tika izdots arī jaunais singls „Baudam” un „Maize”. Taču pirms jebkura cilvēka ar lieliem sasniegumiem un mērķiem stāv kāds mazs bērns, kurš uzdrošinājies spert soli pat tad, kad nākamais nebija visai skaidrs.

Skolas gadus mūziķis pavadīja Madonā, par ko viņš izsakās ar patīkamām emocijām: „Sports un basketbols tajā laikā bija liela daļa manas ikdienas. Patīkami atcerēties arī izbraucienus ar skolu, kā arī starpbrīžus, piedzīvojumus un kopā pavadīto laiku ar klasesbiedriem, kas patiešām tagad liekas nenormāli skaisti, tāpat kā bass un mūzika. Visspilgtāk atceros arī skolotāju S.Medeni, viņas patīkamo, spēcīgo enerģiju un foršo attieksmi ārpus stundām.”

Savu aizraušanos ar mūziku Helvijs attīstīja jau skolas vecumā. Lai neviens nevarētu izlasīt viņa dziedājumus skices, viņš izmantoja divus rokrakstus: vienu, kuru neviens cits, izņemot pats Finkis, nevarētu salasīt (ko izmanto arī šobrīd), un otru, kas bija salasāms skolotājam. Viens no pirmajiem pasākumiem jauniešiem kopā ar Matīsu Spaili notika trīspadsmit vai četrpadsmit gadu vecumā kinoteātrī „Vidzeme”. Helvijs atzīst, ka ceļš uz panākumiem nav jāmeklē tālu, jo jau agrā vecumā mēs iemācāmies visu, kas mums palīdzēs pēc tam: „Skolā tu iemācies komunicēt un apieties ar daudz svarīgām lietām. Es bieži vien domāju arī par to, ka viss, ko es mēģināju darīt 14 gadus, tagad man izdodas daudz vieglāk un daudz labāk kā jebkura cita lieta. Kā, piemēram, visas profesionālās lietas, ar ko es nodarbojos, kā, piemēram, dziedājumu rakstīšana, laika gaitā vienkārši atradu pieeju sev. Tagad, lai piekertos citai lietai un sasniegtu tajā jaunus līmeņus, tas no teikti aizņemtu vairāk kā divdesmit gadu, tāpēc tas agrais vecums ir nozīmīgs.” Mākslinieks vienmēr cenšas atbalstīt arī visus jauniešus skolas pasākumos, jo zina, kā tas ir, kad kāds nedaudz pavelk tevi un iesaistās. Kā pats bilst, ja viņam ir izveidojusies platforma, ir forši, ka

var padalīties ar zināšanām vai vienkārši labu joku.

Šobrīd, ja mūziķim prasītu, kur viņš gūst savu iedvesmu, tad atbilde būtu pavisam vienkārša: „Mūzikas radīšana ir darba process un nav laika gaidīt, kamēr uzrodas iedvesma. Vienkārši jāatliek darba stundas un regulāri pie tā jāstrādā.” Helvijs bilst, ka iedvesmu var gūt arī dzīves situācijās, komunikācijā ar cilvēkiem, no kuriem var ņemt idejas, jo vairs nav laika gaidīt īsto brīdi, īsto motivāciju. Radošās nometnes arī spēlē lielu lomu muzikālo skiču tapšanā, jo tādos brīžos grupai ir iespēja ielikt sevi procesā. Bet arī mūziķiem, gluži kā parastiem cilvēkiem, pienāk smagi brīži un sajūta, ka esi iesprūdis un netiec tālāk, ka vienkārši vēlies mieru, jo nākamais solis vairs neinteresē: „Dažkārt tu esi strauzmē, bet tevi ļoti ātri izmet ārā, bet tad tu atrodi ko tādu, kas tevi atgriež atpakaļ, tas man ir sports un rūpes par sevi.” Bet pats H. Finkis atzīst, ka radošajā industrijā tā ir sevis nemītīga dedzināšana — spēle ar sevi, kurā vienmēr mēģini būt labāks par sevi, līdz brīdim, kad tev sanāk viss, kas kādreiz nesanāca, pat tad, kad bija vēlme nolaist degunu. Tas aizņem ilgu laiku un lielu dzīvošanu savā galvā, taču jāspēj atrast leņķi, no kura paskatīties uz visu citādāk.

Arī Finķim bieži vien rodas baiļu sajūta par to, vai lietas, kuras viņš ir ieplānojis, aizņems daudz vairāk laika, lai pabeigtu kādu standartu — tas var būt mēnesis vai vairāk. Uzreiz rodas arī šaubas, vai beigās ar to kaut ko sasniegs, vai arī no tā var sanākt pavisam cits — daudz labāks skaņdarbs. Tāpēc arī mēģināt un kļūdīties ir pilnīgi normāli: „Jāsaprot, ka viss, ko tu dari, jebkurā nozarē, tas ir maratons, nevis sprints, un es kaut kā vienmēr visas savas darbības zināju, ka tas vienmēr paņems ļoti daudz laika. Tās visas situācijas, kurās tu vēlies padoties, bet ir nozīmīgi censties, būt zinātkāram un skatīties visu laiku uz priekšu. Aiz nākamā stūra var būt paslēpies mazais brīnumiņš, pēc kura ir vienmēr jālūkojas.”

Repera padoms jauniešiem ir attīstīt hobbjus, ko izvēlas skolā, kas varbūt dotajā brīdī ir tikai taustīšanās un sevis meklēšana, taču svarīgi atcerēties, cik īss laiks ir atvēlēts būt jauniešiem un cik daudz var paspēt iemācīties un iegūt turpmākajai dzīvei. Talantu vajag attīstīt un tieši tā arī meklēt sev piemērotu vietu profesiju pasaulē, jo jāspēj atrast komfortu lietās, kur pats vēlies būt. Nevajag baidīties uzdot jautājumus. Jāaglabā vēlme attīstīties un regulāri jāuzdod sev jautājumu: „Kā vēl es varu attīstīties un izdarīt, lai tiktu uz priekšu?”

Pēc sarunas ar Helviju mūziķis uzsvēra, cik svarīgi ir baudīt dzīvi, jokot un uzturēt patiesas attiecības. Viņš arī atgādināja, ja kādreiz esi izturējies nepatīkami pret kādu, ir īstais laiks nolikt malā savu ego un rīkoties tā, lai pēc gadiem atcerētos tikai labos mirkļus: „Sāc izvērtēt savu rīcību un esi patīkams pret citiem ar mīlestību, ne naidu.”

Foto hiphops.lv
Kristiāna Kartušina (12.a)

Patriotisms, jaunas zināšanas, azarts un patīkama atmosfēra - pēcpusdienu Rīgas pilī

25.novembrī mēs, Madonas Valsts ģimnāzijas 10.a un 10.b skolnieces **Eliza Kurcalte** un **Dārta Eliza Macijevska**, un mūsu latviešu valodas un literatūras skolotāja **Valda Cakule**, turpinot ģimnāzijā iedibināto tradīciju, devāmies uz Rīgas pili, kur norisinājās Latvijas Republikas proklamēšanas 107.gadadienai veltītā radošo darbu konkursa 10. - 12.klasēm noslēguma pasākums.

Pasākums tika atklāts ar Valsts prezidenta Edgara Rinkēviča uzrunu un 10. - 12. klašu grupas konkursa laureātes Druvas vidusskolas 10.klases skolnieces Lotes Mednes apbalvošanu. Pēc tam konkursa dalībniekiem bija dota stunda laika, lai uzdotu prezidentam savus jautājumus. Tie bija visdažādākie - gan personiska, gan politiska rakstura.

Pēc sarunas ar prezidentu notika fotografēšanās un viktorīna, ko konkursa dalībniekiem bija sagatavojis uzņēmums „Cietie rieksti”. Viktorīna sastāvēja no piecām kārtām, katrā no tām bija pieci ar Latviju saistīti jautājumi par kādu jomu: literatūru, matemātiku, dzīvniekiem, ģerboņiem un mūziku. Spraiģā cīņā, pārbaudot savas zināšanas un gūstot jaunas, un vienkārši baudot laiku kopā, mūsu komanda „Zvaigznītes” ieguva 20 no iespējamajiem 25 punktiem, un līdz ar to iegūta godpilnā otrā vietā.

Pasākums noslēdzās ar gardu cienastu, un tad jau bija pienācis laiks doties mājup.

Dārta Eliza, vaicāta par pasākumu, atbildēja: „Prezidenta pilī biju pirmo reizi, tādēļ pētīju katru detaļu:

gleznas, dekorācijas, greznās lustras, paklājus. Lai gan pils bija izsmalcināta, gaisā virmoja arī tāda kā mājīguma sajūta. Varbūt tas bija līdzīgi domājošo jauniešu klātbūtnes dēļ, varbūt prezidenta kunga atvērtās attieksmes dēļ, bet jutos piederīga un pagodināta tur būt. Man patika, ka pasākuma telpā sajaucās formālais ar neformālo, varējām sadarboties komandās un uzzināt daudz ko jaunu viktorīnas spēlē „Cietie rieksti”.”

Bet skolotāja Valda atzina: „Vispirms esmu pateicīga skolēniem, kuri iesaistās

18.novembra runu konkursā, veltot laiku un uzrakstot, pārakstot, aizsūtīt savu prezidenta runu, jo tā ir arī skolotāja iespēja pabūt Rīgas pilī un satikties ar Valsts prezidentu. Bija patīkama sirsnīgā un iedvesmojošā E.Rinkēviča saruna ar skolēniem. Atbildot uz skolēnu jautājumiem, prezidents vienkārši, arī ļoti taktiski atklāja savu dzīves redzējumu. Šis pēcpusdienas vērtība noteikti bija intelektuāli spraigā un interesantā spēle „Cietie rieksti”.”

Pasākums bija patriotisks, vienojošs un izglītojošs. Prezidenta kungs daudzkārt uzsvēra, ka nevajag baidīties uzsākt ko jaunu un šaubīties, ka nesanāks. Bet ja nu sanāk? Lai šī doma mūs iedvesmo nepadoties un turpināt sevi pilnveidot!

Foto autors Ilmārs Znotiņš, Valsts prezidenta kanceleja Eliza Kurcalte (10.a)

Palīdzot citiem, iegūst pati

11.oktobrī Sarkanu pagasta Tautas namā „Kālnagras” notika labdarības pasākums — izsole „No sirds uz sirdi”, kuru organizēja Madonas Valsts ģimnāzijas 9.b klases skolniece **Līva Rēķe**. Akcijas

mērķis bija atbalstīt un iepriecināt Grašu ciemata bērnus. Pasākumā savākti 4700 EUR, kas ir ļoti liels sasniegums, jo šāda tipa pasākumu Līva rīkoja pirmo reizi.

Par notikušo stāsta Līva: „Tā bija mana ideja rīkot šo pasākumu, bet ar laiku savācu komandu. Pasākumu rīkojām seši, divas absolventes no ģimnāzijas, jauniešu centra vadītāja un BJC teātra studijas „Pilnpiens” vadītāja. Tā bija iespēja iegūt pieredzi pasākumu plānošanā, pamēģināt kaut ko jaunu, kā arī palīdzēt kādam citam tā, ka tas, ko tu dari, nav tikai sev, bet tu arī palīdzī apkārtējiem cilvēkiem, kas šajā gadījumā bija Grašu ciemata bērni.

Plānošanas process bija gan viegls, gan grūts, jo viena lieta ir izteikt visas idejas, bet otra - to visu īstenot. Komandas gars padarīja šo procesu salīdzinoši vieglu, jo atbalstījām viens otru, kā arī bija atbalsts no ģimenes un apkārtējiem cilvēkiem. Vislielākais izaicinājums bija laika plānoša-

na. Šķita, ka vēl ir vesels mēnesis un nav kur steigties, bet tad saproti, ka rīt jau visam jābūt gatavam, un laiks ļoti ātri aizskrien.

Sponsoru atrašana bija izaicinoša, bet vienlaikus arī interesanta. Bija vienkārši jānosūta e-pasts, un tad tu saņem atbildi - „Jā, padomāsim” vai „Nē”. Taču grūtības radās no tā, ka tas bija jādara ļoti daudz un bieži. Kopā sanāca nosūtīt apmēram 200 e-pastu, uz kuriem puse atbildēja, bet puse nē.

Pats pasākums bija veidots kā izsole. Ziedošana norisinājās no 11. septembra līdz 11. oktobrim, un bija iespēja ziedot gan attālināti, gan klātienē. No izsoles bija ziedojumi, kā arī varēja iemest ziedojumus kastītē. Cilvēku nebija tik daudz, cik mēs cerējām, bija ap 100 cilvēku, taču tika savākta lielāka naudas summa, nekā bija ieplānots. Kopā tika saziēdoti 4700 eiro.

Es noteikti vēlētos rīkot šāda tipa pasākumu atkal, jo vēlos iegūt vēl vairāk pieredzes. Galvenais mērķis bija saprast, vai šis ir tas, kas man patīk. Rīkojot šo pasākumu, es pilnveidoju savas komunikācijas, sadarbības, plānošanas un publiskās runas prasmes. Tāpat mācījos nebaudīties izteikt savas domas. Man ļoti patīk doma, ka es iegūstu labumu un kāds cits arī iegūst labumu - palīdzot citiem, es palīdzu arī sev.”

Līvas apņēmība var iedvesmot ikvienu no mums, ir tikai jāuzdrīkstas.

Foto autors Agris Veckalniņš, madona.lv Laura Krampe (9.b)

Eiropas Parlamenta Vēstnieku skola

Jau 10.gadu Latvijā darbojas Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolu (turpmāk arī - EPVS) programma, kuras mērķis ir veidot un nostiprināt jauniešu izpratni par Eiropas Parlamenta darbu, Eiropas Savienības (turpmāk arī - ES) politiku, demokrātiju un pilsonisko līdzdalību. Latvijā programmas īstenošanu nodrošina Eiropas Parlamenta (turpmāk arī - EP) birojs un tajā jau iesaistījušās 95 skolas: 35 000 skolēni un 200 pedagogi. Programmas ietvaros skolēni iegūst zināšanas par EP un nodod tās saviem skolasbiedriem, veidojot materiālus mācību stundām, pasākumus, konkursus, aicinot EP deputātus no Latvijas viesoties skolā.

Viena no skolām, kas iesaistās šajā programmā un darbojas tajā jau 4 gadus, ir Pļaviņu vidusskola - skola, kurā pamatizglītību ieguva es, Elīza Kurcalte. Lai gan programmas mērķauditorija pamatā ir vidusskolēni, tajā iesaistījos, jau mācoties 8. klasē. Divus gadus aktīvi darbojos - ieguvām zināšanas EPVS pasākumos un tiešsaistes nodarbībās, rīkojām Latvijas neatkarības proklamēšanai un 1991.gada barikāžu atcerei veltītus konkursus, pārstāvējām skolu Melnās kafijas vakarā Nacionālajā aizsardzības akadēmijā, iesaistījāmies Re TV raidījuma „Vērtīgi zināt” sižeta par Pļaviņu vidusskolu filmēšanā, piedalījāmies Ukrainas atbalsta akcijā „Baltijas skolas par uzvaru”, skolā uzņēmām bijušo (vizītes laikā 2024.gada maijā esošo) Eiropas Parlamenta biroja Latvijā vadītāju Martu Rībeli, Izraēlas ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieci Latvijā Sandru Simoviču, LR Valsts prezidentu Edgaru Rinkēviču un EP deputātu Rihardu Kolu, viesojāmies Izraēlas vēstniecībā, apmeklējām Žaņa Lipkes memoriālu, organizējām Pašvaldības domes vēlēšanu 2025 simulāciju un 5. – 12.klašu čempionātu „ES vērtības Pļaviņās”. 2024./2025.mācību gadu noslēdzām ar EPVS programmas sertifikātu saņemšanu. Es pēc katras mūsu aktivitātes par to uzrakstīju rakstu skolas mājaslapai.

Kad Pļaviņu vidusskolas EPVS pārstāvjus uzaicināja piedalīties reģionālajā Eiropas Parlamenta vēstnieku skolu salidojumā Varšavā šī gada 15. - 18.novembrī, arī mani un manu bijušo klasesbiedreni, tagad Madonas Valsts ģimnāzijas 10.b klases skolnieci, Karīnu Lodīti aicināja braukt līdzi. Salidojumā piedalījās skolas no Latvijas, Lietuvas, Polijas un Lielbritānijas. Kopā ar mums Latviju pasākumā pārstāvēja Priekules vidusskolas, Madlienā vidusskolas, Lielvārdes Edgara Kauliņa vidusskolas un Jēkabpils 2. un 3.vidusskolas Eiropas Parlamenta Vēstnieku

komandas.

Divu dienu garumā mums bija iespēja piedalīties darbnīcās par Eiropas drošību, dezinformāciju, jauniešu lomu Eiropas Savienībā, Baltijas jūru un cilvēku radīto atkritumu samazināšanu, iejusties EP deputātu lomā, diskutēt, uzdot jautājumus, satikt jaunus cilvēkus, iepazīt Polijas kultūru, vēsturi un valodu, apmeklēt Varšavas Kultūras un zinātnes pili un baudīt vecpilsētas skatus.

Atgriezušies mājās, secinājām, ka pasākums nudien bija izdevies. Esam uzlabojuši esošās zināšanas par ES un ieguvuši jaunas, nostiprinājuši savas komunikācijas, sadarbības un angļu valodas prasmes, ieguvuši jaunus draugus, labāk iepazīnuši viens otru, kā arī izbaudījuši poļu kultūru un dzīvi viesnīcā.

Karīna atzīst, ka viņas mīlākā darbnīca bijusi par jauniešu iesaisti ES norisēs, kur kopīgi ar citu valstu pārstāvjiem vajadzēja veidot video par ES aktuālām tēmām, patiecas arī uzzināt faktus par Polijas kultūru un vēsturi, nostiprināt attiecības ar pazīstamajiem un satikt jaunus cilvēkus.

Salidojuma noslēguma pasākumā EPVS programmas koordinatore Jolanta Bogustova aicināja mūs arī Madonas Valsts ģimnāziju iesaistīt šajā programmā. Cerībā uz šī aicinājuma veiksmīgu īstenošanu!

*Foto no Pļaviņu vidusskolas arhīva
Elīza Kurcalte (10.a)*

Desmito klašu piedzīvojums

Desmito klašu ekskursija notika 24.novembrī. Ceļš sākās pie Madonas Valsts ģimnāzijas plkst.7.00. Pēc 3 garām stundām sasniedzām Rīgu un pirmo pieturas punktu VEF kultūras pili, kur bija iespēja noskatīties mūziklu „Klase”. Otrās pieturas punkts bija izlaušanās istabas. Tad apmeklējām Stūra māju, bet ekskursiju noslēdzām tirdzniecības centrā „Alfa”.

Pēc piedzīvotā vislabākās atsauksmes ieguva izlaušanās istabas. 10 istabu piedāvājumi: Psylab, Svētā Grāla nolauptšana, Joker, Banketu zāle, Ilūzija, Baiļu kolekcionārs, Svešie. Laboratorija., Trakā zinātnieka noslēpums, Amnēzija, Aiz stikla. Katrai istabai ir piešķirta sava grūtības pakāpe 0-5, bet lielākai daļai grūtības pakāpe ir 3-5.

Daudziem patika arī ekskursija ar lielsko gidu Stūra mājā. Gids aizraujoši stāstīja un demonstrēja, kā arī ļāva mums iejusties ieslodzīto lomā.

Mūzikls „Klase” stāsta par savstarpējām attiecībām starp pusaudžiem un jauniešiem no dažādām ģimenēm, kas pārstāv dažādus sabiedrības slāņus. Par mūziklā redzēto un dzirdēto katram bija savs viedoklis, tomēr vairākumam šis mūzikls negāja pie sirds un būtu izvēlējušies ko citu.

Kopumā ekskursija bija veiksmīga, nevienam nepazuda, un visi nokļuva sveiki un veseli mājās. Skolēni, kas klases kolektīvā ir pirmo gadu, atzina, ka ekskursija ļāva viņiem labāk iejusties klasē un iepazīt klasesbiedrus.

Ulla Luīze Zelča (10.c)

Ieausts Latvijā

Valsts svētku nedēļa, no 11. līdz 18. novembrim, ir kas vairāk par Lāčplēša dienas un Latvijas dzimšanas dienas svinēšanu. Tas ir laiks, kad latvju tauta kļūst par vienu veselumu un godina savus senčus, vēsturi un kultūru. Šis ir laiks, kad mūs vieno dziesma, tradīcijas un liesma ikkatra sirdī. Šogad Madonas Valsts ģimnāzijas Valsts svētku koncerts „Ieausts Latvijā” norisinājās 12. novembrī Madonas Kultūras centrā.

Koncerts, kā jau katru gadu, bija rūpīgi izplānots un veidots no dažādiem interesantiem muzikāliem priekšnesumiem. Uz skatuves esošo jauniešu sejas rotāja plati smaidi, gandarījums par smagi ieguldīto darbu un, protams, mazliet arī satraukums, jo tā notiek, kad mums kaut kas patiešām rūp.

Kristija Rotkāja (12.c) pastāstīja: „Šis koncerts man bija ļoti īpašs. Uztājos kopā ar grupu „Zemestrīce”, un, kā parasti, mēģinājumu laiks paskrēja tik ātri, ka nemaz nemanīju koncertu tuvojamies. Man ļoti patika mūsu izvēlētais dziesmas, un šķita, ka tās visas atbilda svētku noskaņai. Protams, pirms uzstāšanās bija jūtams satraukums, bet tas ir normāli – īpaši

šādos nozīmīgos brīžos. Visa vakara laikā guvu labas emocijas un sajūtu, ka esam laba komanda un ir vērts turpināt!”

Sajust piederības sajūtu savai valstij un cilvēkiem ir ļoti svarīgi šajā svētku laikā, it īpaši, ja to īsti nejūti ikdienā. Mēs bieži aizmirstam vienkārši apstāties un paskatīties sev apkārt, saprast, cik laimīgi un ar labu apveltīti patiešām esam. Kādu dienu pamēģini, lasītāj, apsolu, ka nevielsies!

Elza Džuljeta Berga (10.b) atzina: „Valsts svētku koncerts, kā jau katru gadu, bija piepildīts ar patriotiskām un mājīgām sajūtām. Visi priekšnesumi atgādināja to, ka ģimnāzisti māk iepriecināt Latviju ar saviem neskaitāmajiem talantiem. Man arī bija gods piedalīties pasākumā gan dziedot, gan dejojot, kas palīdzēja justies tuvāk savai Tēvzemei. Domāju, ka šāda veida uzstāšanās saved mūs, skolēnus, kopā un iedvesmo darīt ko vairāk.”

Mana tauta un valsts ir manas mājas, lepnums un mana būtības pamats. Mūžam gods man dzīvot Latvijā.

Anna Reitere (9.b)

Lāpu gājiena kopības sajūta

Reiz A.Pumpurs rakstīja par jaunekli ar neparastu spēku. Lāčplēsim piemita varonība, kas izpaudās arī dzimtenes aizstāvēšanā pret iebrucējiem. Lai gan Lāčplēsis cīnījās ar Melno Bruņinieku iekrīt Daugavā un iet bojā, 1919. gada 11. novembra Latvijas armijas kauja par Rīgu simboliski parādīja, ka Melnais Bruņinieks pie Daugavas šoreiz ir uzvarēts.

11. novembrī visā Latvijā atzīmē Lāčplēša dienu, piemienot tos, kas cīnījās par mūsu brīvību. Arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni katru gadu piedalās lāpu gājienā uz Līsiņkalna kapiem. Šogad gājienā iesaistījās ap 100 skolēnu no ģimnāzijas.

Mūsu gājiens sākās pie skolas galvenās ieejas, kur pulcējāmies un kopīgi devāmies uz Saieta laukumu, kur pievienojāmies pārējiem lāpu gājiena dalībniekiem. Patriotisku noskaņu Saieta laukumā radīja ģimnāzijas mūzikas grupa „Zemestrīce”.

Gājiena priekšgalā devās zemessargi, policijas komanda, Dānijas armijas pārstāvji un arī jaunsardze. Tad sekoja mūsu skolas jauktais koris ar skolotāju Oskaru Jeski. Kora jaunieši gaismas gājienā spēcīgā ar patriotiskām dziesmām. Tuvojoties piemiņas vietai un ejot cauri lāpu izgaismotajam ceļam, noskaņa kļuva īpaši klusa un cieņpilna. Par saviem iespaidiem dalās arī ģimnāzisti:

Niks Stepanovs (11.a): „Lāpu gājiens katru gadu ir gaidīts notikums, arī šogad tas bija emocijām un liela patriotisma pilns. Ejot gājienā, prieku radīja dziedātās dziesmas, jo šogad mums pievienojās skolotājs Oskars Jeske, kurš parūpējās par dziesmu repertuāru. Lāpu gājiens ir notikums, kurš vēl vairāk satuvina visus latviešus un liek apzināties mīlestību pret savu valsti.”

Valters Tominš (11.c): „Šogad pirmo reizi piedalījās Madonas lāpu gājienā. Pirms tam man vajadzēja vēl Saieta laukumā spēlēt, tā kā šogad bija laba pieredze.”

Linda Putniņa (9.b): „Man patika, ka ģimnāzijas gāja pirmie aiz jaunsardzes. Kā arī ka skolotājs Oskars dziedāja kopā ar pārējiem koristiem. Man arī ļoti patika grupas „Zemestrīce” koncerts. Tiešām bija skaisti, man gājiena laikā radās tāda kā piederības sajūta.”

Skolotāja Līva Kraukle un Lana Līcīte: „Laba kopības sajūta. Kopības sajūta arī ar saviem audzēkņiem. Mums liek aizdomāties un novērtēt, kas mums dots ir tagad. Prieks, ka mūsu skolas skolēni pasākumu ir pārstāvējuši tik lielā skaitā. Lepnums par saviem jauniešiem, kas vēlas iet un piedalīties.”

Laura Pavlovskā (11.c)

Smagais darbs atalgojas

Katru gadu Madonas Valsts ģimnāzijā norisinās Īsfilmu festivāls, kurā skolēniem ir iespēja parādīt savu aktiermākslas, režijas un montēšanas talantu. Šis pasākums dod katram iespēju iesaistīties un arī redzēt citu skolasbiedru radītos darbus.

Pamatskolas posmā pirmo vietu izcīnīja 9.b klase ar filmu „Ārpus ģimnāzijas!”. Filma noteikti bija pamanāma, jo tajā bija ieguldīts liels darbs. 9.b klases skolniece **Anna Reitere** stāsta par grūtībām filmēšanas procesa laikā: „Veidot šī gada īsfilmu ar klasi noteikti nebija viegli vai bez šķēršļiem. Taču beigās, paskat, kā smagais darbs atmaksājas! Oriģinālā ideja īsfilmai tapa salīdzinoši ātri, taču visu laiku kāds gribēja kaut ko citādāk, izmainīt kādu niansi. Filmējot gāja jautri un sirsnīgi, taču, protams, process nepagāja bez strīdiem vai nesaskaņām. Mūsu šī gada uzvara īsfilmu festivālā pierāda, cik svarīgi ir līdz pēdējam noturēties, nepadoties un visu darīt maksimāli, vienalga cik grūti vai neiespējami tajā brīdī šķiet sasniegt vēlamu.”

Vidusskolas posmā cīņa par uzvaru bija sīvāka, bet galu galā pirmā vieta tika piešķirta 11.a klases filmai „Ģimene burkā – ģimnāzisti burkā”. **Niks Stepanovs** stāsta par savas klases pieredzi: „Filmēšanas process bija jautrs un interesants, bet arī ļoti laikietilpīgs, visiem bija jāatrod brīvais laiks, ko veltīt filmēšanai, bet tas viss atalgojās ar uzvaru, galvenais ir pašiem izbaudīt procesu un gūt prieku no rezultāta. Pārējo klašu filmas bija ļoti labas, tāpēc bija liela konkurence. Patika, ka žūrijai bija daudz ieteikumu, ko uzlabot nākotnē un kā vēl padarīt filmu veiksmīgāku. Manuprāt, katru gadu šī pasākuma un filmu kvalitāte aug, tas priecē.”

Pēc skolēnu atsauksmēm var saprast, ka izveidot īsfilmu klases ietvaros nav vienkārši, jo ir nepieciešams daudz laika un pacietības, bet gandarījums filmas pabeigšanas brīdī ir neapmierinātams. Īsfilmu festivāls dod mums iespēju augt savās prasmēs, gūt jaunas pieredzes un saliedēties ar klasi, kas tomēr ir pats, pats galvenais.

Elza Džuljeta Berga (10.b)

Karjeras izaugsme ilgtspējai

Gluži kā katru gadu, arī šogad, Madonas Valsts ģimnāzijā norisinājās Karjeras diena – pasākums 11. un 12.klašu skolēniem, kad skolā ieradās Latvijas augstskolas un universitātes, ar mērķi iepazīstināt nākamos studentus ar to, kas viņus sagaida pēc vidusskolas absolvēšanas. Šogad Madonas Valsts ģimnāzijā viesojās 11 augstskolas un universitātes no visas Latvijas.

Karjeras dienas ieskaņā tika organizēta paneldiskusija ar Madonas Valsts ģimnāzijas absolventiem, kas skolu beiguši nu jau vairāk kā 10 gadus atpakaļ un pašlaik aktīvi strādā, pilnveidojot sevi un savu karjeru. Stundas garumā absolventi atbildēja uz aktuāliem jautājumiem par karjeru un ilgtspējību, sniedzot skolēniem ārkārtīgi noderīgu pieredzi savas karjeras veidošanai.

Brenda Briņķe-Balode (12.c) atzina: „Paneldiskusiju vērtēju kā izteikti vērtīgu pieredzi. Absolventu stāsti lieliski izkristalizēja un ļāva saprast, kādi izaicinājumi un sarežģījumi mūs var sagaidīt, dodoties lielajā dzīvē.”

Paula Madžule (12.c) pastāstīja: „Karjeras dienu apmeklēju katru gadu, tāpēc visvairāk mani interesēja tieši paneldiskusija. Mani iedvesmo cilvēki, kuri dalās ne tikai ar saviem panākumiem, bet arī ar izaicinājumiem, ko nācies pārvarēt. Manuprāt, tieši šajos stāstos ir patiesā vērtība, jo visiem mums zināms, ka dzīve nav taisna līnija vien. Diemžēl tieši šādas atklātības un konkrētu piemēru šī gada diskusijā man pietrūka.”

Noslēdzoties paneldiskusijai, skolēniem bija iespēja

tikties ar augstskolu pārstāvjiem, kas pastāstīja par mācību programmām, ārpuskolas aktivitātēm un visu pārējo, ko piedāvā augstskolas topošajiem studentiem. Pēc nodarbības skolēni varēja individuāli aprunāties un uzdot jautājumus.

Raivo Krēsliņš (12.b) norādīja: „Vienmēr esmu izrādījis interesi par šo pasākumu. Pirmajos gados likās interesanti pasapņot par to, kas mani sagaida augstskolā, paskatīties uz modernajām skolām Rīgā un uzklausīt tur jau esošos studentus. Laika gaitā karjeras diena pārtapa par lielisku iespēju aprunāties ar īstiem studentiem, saprast vairāk par skolas ikdienas dzīvi un novērtēt skolu pārstāvjus, saprotot ar kādiem cilvēkiem nākotnē būs jāreķinās. Varu apgalvot, ka skolotāju mudinājums piedalīties šajos pasākumos nebija viltus trauksme.”

Par tikšanos ar augstskolu pārstāvjiem **Paula Madžule (12.c)** teica: „Tikšanās ar augstskolu pārstāvjiem ir labs veids, kā uzzināt vairāk nevis par pašām studijām, bet gan tieši par studiju vidi. Tomēr man radās iespaids, ka daži augstskolu pārstāvji nav pietiekami ziņoši un neprot pārliecināti pārstāvēt savu skolu, tas ir, radīt vēlmi studēt konkrētajā augstskolā. Uzsveršu, ka ir vērtīgi noklausīties augstskolas prezentāciju, kuru sākotnēji varbūt nebiji ielānojis apmeklēt, jo var izrādīties, ka tajā ir tieši tas, ko meklē. Kopumā karjeras diena ir vērtīga, jo paplašina redzesloku un sniedz ieskatu studiju un profesiju pasaulē. Tā palīdz saprast nākotnes iespējas un izvēlēties virzienu, kurā doties.”

Artūrs Audže (12.b)

Devītiem mācību ekskursija

21.novembris iesākās kā parasta darba diena, ar mācību stundām. Bet pēc pusdienām jau 9.klašu skolēni kāpa autobusā, lai dotos mācību ekskursijā.

Sākumā bija iespēja apmeklēt Roboskolas nodarbību „Pitagora kods”. Bijām daudz cilvēku, tāpēc sadalījāmies 2 grupās. Pirmā daļa bija robotu veidošana un programēšana, izmantojot Pitagora teorēmu. Mērķis bija robotam izveidot taisnlenķa trijstūra ceļu tā, lai tas atgrieztos sākumpunktā. Bet mums ļāva arī izpausties ar citām figūrām un uzdevumiem. Kamēr viena klase gatavoja robotus, otra klase pētīja Pitagora māju, kosmosu un trīsstūrus virtuālās realitātes brillēs. Pildīja arī testu par Pitagora teorēmu.

Tad jau sekoja ilgi gaidītais brīvais laiks, kad varējām doties paēst un apskatīt Siguldu.

Dailes teātrī skolēni noskatījās muziklu „Meža gulbji”, kura stāsta pamatā ir Hansa Kristiana Andersena neaizmirstamā pasaka. Divas stundas, divi cēlieni ar skaistu mūziku un interesantu sižetu. Muzikls sākās ar ļaunu lāstu, bet beidzās ar skaistu mīlestību. Elīza ceļā uz brāļu glābšanu atrod arī īstu mīlestību.

Muzikla režisors ir Klāvs Melis un mūzikas komponists Raimonds Pauls. Aktiermeistarību rādīja tādi aktieri kā Gints Andžāns, Madonas Valsts ģimnāzijas absolvents, kurš attēloja jauno ķēniņu, Ralfs Puzāns, mūsu novadnieks no Jaunkalsnavas, un Niklāvs Kurpnieks, kuri attēloja Elīzas brāļus. Pēc izrādes dodoties atpakaļ uz Madonu, liela daļa dalījās iespaidos un atzina, ka ekskursija ir izdevusies.

Madara Līva Meldere (9.b):

„Nodarbība Roboskolā man likās interesanta, it īpaši tās virtuālās realitātes brillēs un atbilstoši spēle ar pulstīm. Patika, ka mūs sadalīja pa klasēm, tāpēc sanāca arī iemācīties ko jaunu.

Es nevarēju sagaidīt muziklu, jo es jau biju redzējusi filmu, bet tomēr gribēju arī redzēt, kā tas izveidots muziklā. Visinteresantākais brīdis, manuprāt, bija, kad Elīza iepazīnās ar princi. Man patika, ka gulbji pārvietojās ar mašīnām un kreklus vietā tika uzpīti vainagi. Tas, ka viņi tikai dziedāja man netraucēja, un es varēju visu saprast.

Manuprāt, pietrūka kas aktīvs un jautrs, kur izlikt enerģiju. No izvēlētajām pilsētām Rīga bija labs galamērķis, bet vienīgi nebija tur ielānots brīvais laiks. Siguldā bijām sliktā vietā, kur bija maz lietu apkārt un bija grūti aizpildīt brīvo laiku.”

Vanessa Neimane (9.a): „Roboskola nešķīta mūsu vecuma grupai piemērota, ieteiktu jaunākām klasēm, kas nav mācījušās šo vai sāk tikai apgūt šādas tēmas. Bet nu bija interesanti un labs veids kā izmantot laiku pirms izrādes, jo tā bija pirmā pieredze ar robota veidošanu. Patika, ka mūs sadalīja pa klasēm un strādājām paralēli, nebija jāgaida, kad otra grupa pabeidz.

Par izrādi „Meža gulbji” biju jau kaut ko dzirdējusi, bet nebija ekspektāciju. Man šķita interesanti, ka tur nerunāja, bet tikai dziedāja. Kā arī tā pieceja ar gulbjiem, ka viņi brauca ar mašīnām.”

Foto no 9.b klases arhīva
Līva Rēķe (9.b)

Nebaidīties un darīt

Šogad mūsu klasesbiedrene, 11.c klases skolniece **Samanta Gailuma**, ir devusies uz Amerikas Savienotajām Valstīm, lai piedalītos apmaiņas programmā un uz laiku izmēģinātu dzīvi pavisam citā vidē. Kā viņai veicas tālajā kontinentā un kā pagājuši pirmie četri mēneši prom no ierastās skolas un draugiem? Lai to noskaidrotu, sazinājāmies ar Samantu un lūdzām pastāstīt par saviem iespaidiem, piedzīvojumiem un ikdienu jaunajās mājās.

Kāpēc izvēlējies mācīties Amerikā?

- Ameriku izvēlējos, jo šķita, ka tā ir vienkāršākā opcija. No sākuma domāju par mācībām Itālijā, bet sapratu, ka būs grūti jaunā vidē un jāmacās vēl jauna valoda. Tad atlika izvēlēties - Anglija, Austrālija vai Amerika.

Kā atšķiras mācības ASV un Latvijā?

- Mācības nevar salīdzināt, bet es teiktu, ka viss atkarīgs, kā pats to uztver, bet ir līdzvērtīgi. Uz mani lielu iespaidu atstāj skolotāju attieksme. Skolotājs tevi neuzskata par muļķi, bet gan par līdzvērtīgu un mudina domāt kritiski, atbildes iegūstot sarunu un diskusiju veidā. Mācību stunda ir 50 minūšu gara, klasē ir 33 skolēni, un pirmās 10 minūtes ir „good things”, kad pārrunā pozitīvās lietas. Skolotājam pietiek laika aprunāties ar katru un iemācīt visu nepieciešamo. Skolotāji uz darbu nāk tāpēc, ka viņi patiešām vēlas satikt skolēnus.

Kāda ir skolotāju/skolēnu attieksme pret Tevi?

- Skolotāji ir ļoti atsaucīgi un jauki. Katrs skolotājs ar jauniem ir izveidojis draudzīgu kontaktu, līdz ar to skolēns zina, ka no

skolotāja var mācīties, viņu var cienīt un var pat pajokot. Skolēni arī ir atsaucīgi un draudzīgi.

Kādās skolas aktivitātēs esi iesaistījies?

- Skolā darbojos karsējmeiteņu pompon komandā.

Kas ir interesantākā lieta, kas ar Tevi notikusi šo 4 mēnešu laikā?

- Īsti nevaru pateikt „interesantākā”, bet es cenšos izbaudīt katru brīdi: katru amerikāņu futbola spēli, katru satikšanos ar draugiem un katru mācību stundu ar skolotājiem.

Kas ir vissarežģītākais?

- Es teiktu, ka vissarežģītākais bija iekāpt lidmašīnā un apzināties, ko dari. Šī apziņa atnāk tikai tad, kad esi reāli Amerikā.

Ko Tu ieteiktu skolēniem, kuri arī gribētu iesaistīties apmaiņu programmā?

- Es ieteiktu nebaidīties un vienkārši to darīt. No sākuma ir sarežģītāk, bet noteikti ir tās pieredzes vērts.

*Foto no Samantas personīgā arhīva
Nelliņa Rūnika (11.c)*

Septīto lielā ekskursija

28.oktobrī visas 7.klases devās ekskursijā uz Rēzekni. Autobuss jau gaidīja, lai visi kāptu iekšā un piedzīvojums sāktos.

Pirmā pieturas vieta šajā ekskursijā bija Latgales vēstniecība „Gors”, kur programmas „Latvijas skolas soma” ietvaros apmeklējām mūziklu „Klase”. Iestudējums stāsta par attiecībām starp pusaudžiem — jauniešiem no dažādām ģimenēm, kas pārstāv dažādus sabiedrības slāņus, bet kurus vieno mācības vienā klasē. Sarunās ar klasesbiedriem tika izlemts, ka vairākam izrāde patika. Izrāde bija ļoti interesanta: dažādas gaismas, mūzika, bija attēloti vairāki notikumi, kuri izrādījās savstarpēji saistīti un daudzas citas interesantas lietas. Tomēr daži teica: „Nelikās tik forši!”.

Tad mēs devāmies uz Rēzeknes bērnu un jauniešu centru „Zeimuļš”. Pa ceļam apskatījām baznīcu un citas skaistas

tas un senas ēkas. Bērnu un jauniešu centra vadītāja pastāstīja par centra darbu, interešu pulciņu piedāvājumu. Ekskursijas noslēgumā mums ļāva uzkāpt tornī un apskatīt Rēzeknes pilsētu no augstāka skatupunkta.

Un tad pienāca ekskursijas gaidītākais notikums—slidošana Rēzeknes Olimpiskā centra ledus hallē. Pavadītais laiks slidotavā izrādījās visjautrākais mirklis ekskursijas laikā, jo sadraudzējamies un palīdzējām viens otram. Bija patiešām jautri—cits mācījās slidots, cits krita, cits slidoja kā profesionālis.

Noslēgumā visi bija izsalkuši, tāpēc pusdienas baudījām Hesburger. Mājupceļš pagāja jautri, jo spēlējām spēles un sarunājāmies savā starpā.

*Foto no 7.c klases arhīva
Roberts Gusts Grasis (7.a)
Sabīne Zenčonoka (7.c)*

Pārbauda zināšanas „Gudrs, vēl gudrāks”

Kopš 2014.gada Latvijas Televīzijas erudīcijas spēle skolēniem „Gudrs, vēl gudrāks” aicina ikvienu Latvijas 5. - 12.klašu skolēnu iesaistīties aizraujošā zināšanu pārbaudē, un spēlē labprāt piedalās arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni. Kompetenti eksperti katrā spēlē sagatavo atbilstošus jautājumus gan par mācību vielu, gan par sabiedriski aktuālām tēmām mūzikā, mākslā, vēsturē, politikā un citās jomās. Savus jautājumus spēles dalībniekiem uzdod arī sabiedrībā zināmi cilvēki.

Šogad Madonas Valsts ģimnāzijas 8.a klasi spēlē pārstāvēja **Estere Rizga**. Viņa piedalījās 8.klašu pirmajā pusfinālā un tika līdz 2.kārtai. Esteri spēlē atbalstīja mūzikas sko-

lotājs Oskars Jeske un klasesbiedri. Estere stāsta, ka piedalījās „Gudrs, vēl gudrāks”, jo tā bijusi iespēja pārbaudīt savas zināšanas, uzzināt kaut ko jaunu un saliedēties ar klasesbiedriem. Viņai šogad, tāpat kā katru gadu, ļoti patīcis piedalīties spēlē, jo tā ir lieliska pieredze un katru reizi filmēšanā kaut kas pamainās. Estere spēlē piedalījās jau 4.reizi, un viņa plāno to darīt arī nākamgad.

„Gudrs, vēl gudrāks” spēlē šogad piedalījušās arī skolnieces no 7.b klases **Lizete Liepiņa** un **Tabita Kušnere**, kā arī 8.b klases skolniece **Estere Labuce**.

Edvards Bruzguls (8.a)

Vērtīga pieredze

No 20. līdz 24.oktobrim Erasmus+ akreditācijas projekta aktivitātēs uz Portugāli devusies Madonas Valsts ģimnāzijas komanda – 6 skolēni un 2 pedagogi.

Pirmajā dienā skolēni iepazīna Portugāles skolu. Henrique Sommer Maceira Leiria skola ir moderna un draudzīga mācību vieta, kur ļoti lielu nozīmi piešķir iekļaujošai videi un vienlīdzīgām iespējām visiem skolēniem. Šeit mācās jaunieši no dažādām pasaules valstīm, piemēram, no Eiropas, Dienvidamerikas un Āzijas. Pret visiem skolēniem izturas ar cieņu, sapratni un vienlīdzību, tāpēc skolā valda pozitīva atmosfēra, kur katrs jūtas pieņemts un novērtēts. Brīvajos brīžos redzams, kā jaunieši spēlē futbolu, kas rada iespaidu par nopietnu pieeju šim sporta veidam Portugālē. Skola piedāvā arī pieaugušo tālākizglītības kursus, kas palīdz cilvēkiem pilnveidot savas zināšanas, apgūt jaunas prasmes un pielāgoties pārmaiņām. Tādējādi šī skola nav tikai vieta, kur mācās jaunieši, bet arī svarīgs kopienas centrs, kas sniedz iespēju augt un attīstīties ikvienam.

Projekta aktivitātēs piedalījās skolēni no Portugāles un Spānijas, Grankanārijas. Katras valsts skolēni prezentēja savu skolu, atrādīja mājasdarbu – video par iekļaujošu vidi skolā. Pēcpusdienā bija neliela ekskursija pa ciematu līdz ugunsdzēsēju štābam, kur bija iespēja iejusties ugunsdzēsēju lomā.

Otrajā projekta dienā dalībnieki devās uz Leirijas (Leiria) pilsētas domi, kur tika stāstīts par dažādu cilvēku grupu iekļaušanu sabiedrībā. Tad bija iespēja apskatīt Leirijas pilsētu - viduslaiku pili, baznīcu.

Erasmus projekta 3.dienā dalībnieki apmeklēja Batalhas klosteri, kas ir iekļauts UNESCO. Tur visi jutās kā filmā par Hariju Poteru, jo klosteris atgādināja slavenās burvju skolas Cūkkārpas gaitenīšus. Nazarē varēja baudīt Atlantijas okeāna sāļo gaisu, priecāties par okeāna plašumu un viļņiem, kas šeit mēdzot būt vislielākie. Dienas noslēgumā iepazīts Obidos, kas ir viens no vislabāk saglabātajiem viduslaiku ciematiem Eiropā.

Erasmus akreditācijas projekta 4.dienā dalībnieki pavadīja pie Atlantijas okeāna Pedrogāo pludmalē, kur uzzināja par kāpām un daudzveidīgajiem augiem, kas tur aug. Kopīgā darbā attīrīta daļa kāpu un tika stādīti vairāku sugu augi, kas kalpos kā aizsargs smilšu izplatībai uz tuvumā esošajiem ceļiem. Šie augi ir nozīmīgi Pegrogāo ilgtspējībai un labbūtībai, jo ir ļoti svarīgi saglabāt krasta līniju. Tāpat pretstatā komerciālai zvejai būtiska ir tradicionālās zvejas saglabāšana.

Pēdējā mobilitātes dienā dalībnieki piedalījās ziepju darbnīcā, kur uzzinājām, kā tiek gatavotas videi draudzīgas un cilvēkam veselīgas ziepes. Tās tiek ražotas bez ūdens, ir cietā formā un tiek iepakotas papīra iepakojumā, nevis plastmasā. Šāds risinājums ir daudz labāks dabai, jo palīdz samazināt plastmasas atkritumu daudzumu un veicina videi draudzīgāku dzīvesveidu. Darbnīcas vadītāji pastāstīja, ka šādas ziepes ir ne tikai dabiskas, bet arī labvēlīgas ādai, jo to sastāvā nav kaitīgu vielu.

Pēc tam visi devās pie skolēniem ar īpašām vajadzībām. Šie skolēni matemātikas vietā apgūst kulināriju un citus praktiskus priekšmetus, kas viņiem palīdzēs labāk sagatavoties dzīvei un kļūt patstāvīgākiem. Arī daļa skolas tehnisko darbinieku ir cilvēki ar īpašām vajadzībām, un tieši viņi apmāca šos skolēnus.

Vakarā kopā ar savām viesģimenēm tika gatavota gan latviešu, gan portugāļu tradicionālā maltīte, kas kopā baudīta noslēguma pasākumā. Tas bija skaists vakars, kas apvienoja dažādas kultūras un cilvēkus.

Projekta dalībniecē **Ella Korneja (11.c)** pastāstīja: „Brauciens uz Portugāli man bija īpašs, tas kļuva par manu pirmo tālo ceļojumu un pirmo lidojumu ar lidmašīnu. Mācību gada sākumā biju sākusi apgūt spāņu valodu, tāpēc man sagādāja lielu prieku satikšanās ar spāņu skolēnu grupu, kuras sarunās spēju atpazīt un saprast atsevišķus vārdus. Lai gan ceļojuma laikā, pazaudējot telefonu, piedzīvoju arī nepatīkamu situāciju, Erasmus+ programma bija tik bagātīga un iespaidiem piepildīta, ka drīz vien raizes atkāpās otrajā plānā. Programmas noslēgumā es jau pilnībā izbaudīju piedzīvoto un guvu neaizmirstamu pieredzi.”

Lauma Riekstiņa (12.a) atzina: „Erasmus+ brauciens uz Portugāli bija lieliska pieredze, kas deva man iespēju iepazīt jaunu kultūru un kļūt atvērtākam jauniem piedzīvojumiem. Visvairāk man patika vakari, kad satikāmies gan latvieši, gan portugāļi - tie saliedēja mūsu kompānijas. Erasmus laikā uzlaboju savas komunikācijas prasmes un pārliecību par sevi, īpaši angļu valodā. Sākumā lielākais izaicinājums bija izkāpt no savas komforta zonas un uzdrīkstēties runāt ar nepazīstamiem cilvēkiem, bet ar laiku tā vairs nebija problēma. Kopumā ieteiktu visiem nebaidīties un uzdrīkstēties šim piedzīvojumam, jo tas ir tā vērts.”

Esam pateicīgi par iespēju piedalīties šādā projektā un ceram, ka mūsu pieredze būs mudinājums ģimnāzistiem piedzīvot to pašu acīm. Tas ir lielisks veids kā gūt pieredzi ceļošanā, sadarbībā - gan savstarpēji, gan ar citautiešiem, pilnveidot valodas prasmes un iepazīt dažādas kultūras, kā arī dalīties ar bagātajām latviešu tradīcijām.

Foto no projekta dalībnieku arhīva
Loreta Ilonda Lazdiņa (11.a)

Pārmaiņas skolēnu avīzē „Maģiskā” būs

Vai kāds vēlētos apstrīdēt uzskatu, ka vecais, labais, mazliet izsēdētais divāns ir ērtāks par jauno ādas divānu? Mēs ievērojami stipri pieķeramies pie senām lietām, jo tām pieder kripata no mūsu dvēseles un atmiņām, taču pārmaiņas nāk uz labu.

Skolēnu avīzes „Maģiskā” pirmsākumi meklējami vēl pirms Madonas Valsts ģimnāzijas dibināšanas. Skolas mājas lapā pieejami avīzes numuri no 2013.gada, kur skolēni, aktīvi iesaistoties, līdz 2025.gada novembrim izdevuši 56 avīzes (ieskaitot ekskluzīvos Žetona numurus). Sākot ar horoskopa skaidrojumiem un beidzot ar skolas vai skolēniem būtisku notikumu atspoguļojumiem, mēs esam spējuši parādīt pasaulei, ka avīžu lasīšana šajā tehnoloģiju laikmetā nav novecojusi. Avīžu dizaini ir bijuši dažādi un ar savu odziņu, katrā gadā kaut kas nāca klāt un kaut ko ņēma nost, lai labāk izprastu skolēnu intereses un veiksmīgāk uzrunātu lasītāju. Avīzes mainīgums ataino mūsu dzīves pārmaiņas.

Un arī šogad esam izlēmuši ar aptaujas palīdzību uzzināt, ko varētu pamainīt vai uzlabot Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu avīzē „Maģiskā”. Kopā aptaujā piedalījās 55 respondenti – 36 skolēni, 11 skolotāji un 8 vecāki. Vairāk kā puse apgalvoja, ka lasa katru avīzes numuru, citi savukārt – tikai interesantākos rakstus.

Lasītāju iecienītākais avīzes formāts ir digitālā avīze e-klasē vai skolas mājaslapā, jo tas ir brīvāk pieejams, taču dažiem patīk aiziet uz lasītavu un fiziski pašķīstīt avīzes pelēcīgo papīru.

Respondenti atklāja, ka viņu tīkamākās avīzes tēmas ir skolas notikumi un aktualitātes, intervijas ar skolēniem, tematiskie raksti (Ziemassvētki, vēlēšanas, karjeras aktualitātes u.c.), klašu notikumi (ekskursijas, skolēnu panākumi, pie-

dzīvojumi u.c.). Šie raksti sastāda aptuveni 50% no visas avīzes, par ko mēs varam lepoties.

Aptaujā noskaidrojām, kāda tipa rakstiem lasītāji dotu priekšroku. 3.vietā tiek izvirzīti raksti ar dažādiem dzīves padomiem (life hacks). 2.vieta - interviju rakstiem. Un, visbeidzot, 1.vietā humoristiskie raksti. Šāda tipa rakstus mēs kā redakcija varam mēģināt rakstīt, taču kā jau visi zinām, humors ir subjektīvs, kādam var patīkt, bet kādam nē. Idejas mēs uzklusām un turpmāk centīsimies nākamajos numuros tās ieviest. Intervijām meklēsim interesantas personības.

Visi vienbalsīgi apgalvoja, ka noteikti avīzei vajadzētu pievienot skolas kalendāru ar notikumiem, kas norisināsies turpmāk. Jāatzīst, ka ne vienmēr to ir iespējams īstenot, jo skolas dzīve rit tik strauji un notikumus divus mēnešus uz priekšu bieži nevar paredzēt.

Augot mēs cenšamies izdomāt, ko gan mums darīt tālāk pēc skolas beigšanas, un tieši tāpēc viens no izteiktajiem ierosinājumiem — pievienot padomus karjerā, studiju izvēlē.

Papildus tam lasītāji apgalvoja, ka vēlētos avīzē redzēt grāmatu, filmu anotācijas/recenzijas un rakstus par veselību un psiholoģiju.

Un pēdējais jautājums, gluži kā viktorīnā, bija „Kā Tu ieteiktu pilnveidot skolēnu avīzi „Maģiskā”?”. Piedāvājumi bija dažādi – uzlabot vai atjaunot avīzes logo, pievienot vairāk fotogrāfiju, zīmējumus, izvēlēties kādas izmaiņas noformējumā, padarīt avīzi mazliet tematiskāku, kā arī rakstīt par kādu problēmu, kura ir aktuāla skolēnu vidū.

Esam pateicīgi par dalību aptaujā un noteikti domāsim, kā avīzi pilnveidot, padarīt lasītājam saistošāku. Lai jaunais pārtop par tradīcijām, pārmaiņas būs!

Viviāna Ribakova-Roledere (12.a)

Emocijām piepildīta ekskursija

2.decembrī 12.c klase devās ekskursijā uz Rīgu. Mūsu pirmais pieturas punkts bija Stūra māja, kur gida pavadībā uzzinājām par Valsts drošības komitejas (VDK) jeb *čekas* darbību no Otrā pasaules kara līdz 1991.gadam. Stāstīja, kā notika nopratināšana, apskatījām ieslodzīto kameras, liftu, virtuvi, „pastaigu” vietu.

Tālāk vienā tramvajā ar X-Faktora zvaigzni Viktoru Buntovski devāmies uz CAPS! šokolādes namu. Saimniece Ilze pastāstīja, kā no kakao koka pupiņas tālajā Dienvidamerikā rodas šokolādes tāfelīte, kas nonāk mūsu vēderos. Savukārt mums bija iespēja ar balto šokolādi gleznot pašiem savas tāfeļītes; tās varēja dekorēt ar riekstiem, sēklām, konfektēm, kafijas pupiņām u.c. Baudījām arī CAPS! ražotos cepumus un trifeles.

Dienas noslēgumā apmeklējām Māras Zālītes un Raimonda Paula izrādi – mūziklu „Meža gulbji” Dailes teātrī. Stāsts ir par kādu karaļvalsti, kurā māsa Elīza ar savu mīlestību cenšas glābt viņas 11 brāļus no lāsta, kas ik rītu pārvēršas par gulbjiem.

Liene Feldberga (12.c): „Man vislielāko iespaidu atstāja Stūra mājas gids, jo viņš spēja manī izraisīt to priekšstatu, kādas šausmas norisinājās šajā ēkā. Es tiešām iejutos „lomā” un iztēlojos, kā šie barbariskie notikumi norisinājās. Gida entuziasms un zināšanas – tiešām 10/10.

Mani vēl ļoti iedvesmoja lubānietes Ilzes stāsts, kā viņa krīzes gados, ar tik daudz šķēršļiem priekšā, audzinādama 4 bērnus, tomēr izcīnīja savu vietu saulē un tagad vada veiksmīgu šokolādes uzņēmumu.”

Sanija Sokirka (12.c): „Man ekskursija šķita atmiņu pilna. Varējām izbaudīt cits cita kompāniju, vienlaikus radot jaunus jociņus un smeļoties. Jauki bija kopīgi uzzināt Latvijas vēsturi. Noteikti diena, ko atcerēšos!”

Terēze Stepiņa (12.c): „Tā kā šis ir pēdējais gads kopā ar klasesbiedriem, katru brīdi, kuru pavadām kopā, novērtēju vairāk un vairāk. Stūra mājā mums ļoti paveicās ar gidu, kurš izstāstīja daudz traģiskus stāstus par to, kāpēc vecāki cilvēki vēl joprojām izvairās šajā ēkā atrasties. Ļāva arī visu fiziski sajūst, sataustīt un daudz jokojās.

CAPS! šokolādes darbnīcā varējām ēst daudz, daudz šokolādes, paši veidojām savu šokolādes dizainu. Tur bija jauka un mājīga atmosfēra. Vakars noslēdzās ar mūziklu „Meža gulbji”, uz kuru mēs nelikām augstas cerības, jo diena bija tiešām gara un likās, ka puse klases aizmigs. Taču, īstenībā, lielākā daļa to izbaudīja un dzirdēju daudz pozitīvas atsauksmes! Kopumā, bija patiesi jauka un emociju piepildīta ekskursija. Esmu ļoti priecīga, ka man apkārt ir tik *superīgi* cilvēki, kas padara šādus izbraucienus par neaizmirstamām atmiņām!”

Madara Paula Eglīte (12.c)

2025

Ziemassvētkus gaidot

Lai gan šogad zemi neklāj balti sniega kalni un mūsu deguni nav nosaluši sarkani, ģimnāzijā Ziemassvētki arī šogad nepazūd. Kā ik gadu ģimnāzijai ir savas svētku gaidīšanas tradīcijas.

Ziemassvētku pasts ir skolēnu iemīļotākā tradīcija. Ģimnāzistiem ir iespēja likt lietā savas daiļās rakstīšanas vai glezniecības prasmes, lai izveidotu kartiņu, ko nosūtīt Ziemassvētku pastā. Ik gadu pasts tiek pārpildīts ar daudzām unikālām un radošām kartiņām gan draugam, gan kādai mīļai skolotājai. Savu Ziemassvētku sveicienu šogad var nosūtīt no 1. līdz 15.decembrim, bet pasta sūtījumus varēs saņemt pēdējā mācību dienā. Klīst baumas, ka to piegādās pats Ziemassvētku vecītis.

Šogad par populārāku aktivitāti skolēnu vidū ir kļuvusi klašu dekorēšana. 315.kabinets tam ir apbrīnojams piemērs. Visu decembri kabinetā iemājo Ziemassvētku un mīlestības gars - ar zvaigznēm rotātiem griestiem, mirdzošām gais-

miņām katrā stūrī un, protams, krāšņu eglīti klases priekšā. Šo skaisto darbu ir paveikusi 11.b klase, viņus varētu saukt par paraugklasi, jo, redzot viņu skaisto darbu, arī citas klases ir steigušās izdaiļot savu kabinetu. Vai šī varētu kļūt par jaunu ģimnāzijas Ziemassvētku tradīciju?

Un, protams, pats galvenais: šogad skolas Ziemassvētku pasākums solās būt ļoti interesants un radošs. Katrai klasei ir jāiejūtas kādā vēsturiskā periodā un tas jāparāda. Uzvedumā būs iespēja apskatīt alu cilvēku ikdienu, Senās Romas tradīcijas, „Lielā Getsbija” aizraujošo laiku un daudzus citus periodus. Ģimnāzisti parādīs savu plašo iztēli un humora izjūtu, padarot pasākumu par īstu ceļojumu laikā. Pēc skaistā uzveduma, kā ik gadu, notiks Ziemassvētku balle, kurā tiks kronēts balles karalis un karaliene.

Mēs, avīze “Maģiskā”, novēlam visiem burvīgus un siltus Ziemassvētkus, Jauno gadu un piedzīvojumiem bagātu brīvlaiku!

Alise Sidorenko (11.b)

Literārā lapa Biznesa pasaka Antiņa pasakainais bizness

Reiz, senenos laikos, Mārcienā dzīvoja sirms vecītis, kuram bija trīs dēli - divi gudri un viens mulķis. Vecāko dēlu sauca Jēcis, vidējo - Pēcis, bet jaunāko - Antiņš. Kad vecītis juta beidzamo stundiņu tuvojamies, viņš pasauca savus dēlus, lai izdalītu mantojumu. Jēcis saņēma 10 eiro banknoti, Pēcis dabūja 5 eiro banknoti, bet Antiņam bija jāsamierinās tikai ar ozolzīlīti, jo vairāk naudas vecītim nebija atlicis.

Abi vecākie dēli, saņēmuši mantojumu, tūdaļ devās uz tuvējo krogu un pēc neilga laika pārnāca mājās pamatīgā reibumā un ar tukšām kabatām. Atgriezušies viņi piekāva Antiņu un izsvieda viņu laukā pa durvīm, teikdami, ka tādām slīmestām neesot vietas krietnu cilvēku mājās.

Antiņš, izdzīts no mājām, skumīgi klīda un klīda, līdz viņam ienāca prātā savu zīli iestādīt zemē. Kad viņš to izdarīja, notika kas neticams - pāris mirkļos no zīles izauga prāvs ozols, kura zari bija pilni tādu pašu zīļu. Antiņš norāva vienu no tām un iestādīja to, un norisinājās tas pats brīnums - tikpat ātri izauga vēl viens ozols. Antiņš saprata, ka šīs neparastās zīles viņam labi noderēs, tāpēc pielasīja ar tām pilnas kabatas.

“Cik daudz koksnes es šādi spētu iegūt pāris stundās!” viņš jūsmoja, “To pārdodot, es varētu brangi nopelnīt!”

Domāts - darīts. Antiņš piestrādādams nopelnīja mazliet naudas, un par to iegādājās zemes gabaliņu, kurā audzēt ozolus. Viņš sastādīja zīles un tad ar motorzāģi devās nozāģēt izaugušos ozolus, un tā atkal un atkal. Viņa izveidotais uzņēmums SIA “Antiņa kokmateriāli” plauka un zēla. Visi slavēja Antiņa koksnī par tās kvalitāti un izturību.

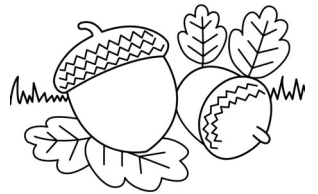
Drīz vien Antiņš bija kļuvis ļoti bagāts un tāpat arī daudz cienīts un mīlēts. Kādu dienu, staigādams pa dzimto ciemu, viņš drūmā ieliņā ieraudzīja divus bezpajumtniekus, kas sēdēja un ubagoja. Ielūkojies viņu rūpju sagrautajās sejās, Antiņš pārsteigts atpazina savus brāļus Jēci un Pēci.

Arī brāļu izbrīns nebija mazāks, redzot viņu apsmietu mulķīti, tērptu dārgās drānās, izvelkot no kabatas sauju banknošu un vienkārši pasviežot viņiem zemē. Brāļu acis iemirdzējās, redzot tik lielu naudas summu iekrītam viņu rokās.

“Kā gan tu kļuvi tik bagāts?” viņi gribēja zināt. Noklausījušies Antiņa atbildi, brāļi lūdza Antiņam iespēju strādāt viņa uzņēmumā, ko viņš arī deva.

Antiņa biznesa plāni neaprobežojās tikai ar Latviju. Kādu dienu viņš pārcēlās uz brīnumzemi, kur piepildās visi sapņi, proti, uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Tur viņš izveidoja milzīgas ozolu plantācijas, kas deva viņam pasakainu peļņu. Tā viņš, cepuri kuldams, dzīvo tur vēl šobaltdien, ja tikai nav vēl miris.

Anonīms (8.a)

Redaktore: Viviāna Ribakova-Roledere

Redkolēģija:

Roberts Gusts Grasis, Pēteris Zariņš, Sabīne Zenčonoka, Edvards Bruzguls, Sofija Bakmane, Sonora Viņaude, Sibilla Jankauska, Laura Krampe, Anna Reitere, Līva Rēķe, Elīza Kurcalte, Sindija Kolomeģina, Anete Jete Breča, Elza Džuljeta Berga, Ulla Luīze Zelča, Loreta Ilonda Lazdiņa, Alise Sidorenko, Elza Marta Žvagina, Nellija Rūnika, Paula Ozola, Laura Pavlovska, Kristiāna Kartušina, Artūrs Audže, Madara Paula Eglīte

Konsultante: Kristīne Lukaševica